

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

‘ನಿಮ್ಮ ಪಣದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂಕಲ್’ ಎಂದ ಕೊನೆಗೆ. ಮುದುಕ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನೇ, ‘ನಿಮ್ಮ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹತ್ತು ಬಾರಿಯೂ ಲೈಟರ್ ಉರಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ನನ್ನದು. ತಪ್ಪಿ ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಉರಿಸದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಎಡಗೈ ಕಿರುಬೆರಳು ನಿಮ್ಮದು. ಸರಿ ತಾನೆ?’ ಎಂದ.

‘ಸರಿಯಾಗೇ ಹೇಳಿದೆ’ ಮುದುಕನೆಂದ. ‘ಆದರೆ ನೀನು ಬಹಳ ಗಾಬರಿಗೊಂಡವನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯ!’

‘ನಾನು ಸೋತರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ಕೈ ಚಾಚುವುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಬೆರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು?’

‘ಹಾಗಲ್ಲ. ಕೊನೆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೆರಳು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ? ಪಣ ಶುರುವಾಗುವ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಮೇಜಿಗೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು

ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಲೈಟರ್

ಉರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು

ಹಾರಿಸುತ್ತೇನೆ!’ ಮುದುಕ ನಿರ್ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

‘ನಿಮ್ಮ ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ಯಾವ ವರ್ಷದ್ದು?’

‘ಅಂದರೆ?’

‘ಯಾವ ಮಾಡೆಲ್?’

‘ಅದು ಹೋದ ವರ್ಷದ್ದು. ಆದರೆ ಏನು

ಪ್ರಯೋಜನ? ನೀನು ಪಣ ಕಟ್ಟುವವನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ! ನೀವು ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಹೀಗೆಯೇ..’

ಹುಡುಗ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಳೆದು ಕುಳಿತ. ಅವನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನೊಮ್ಮೆ ಹುಡುಗಿಯ ಕಡೆಗೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ. ‘ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ!’ ಅವನು ಹೇಳಿದ.

‘ಭೇಷ್!’ ಮುದುಕ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತಾ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ. ‘ಸರ್, ಈ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ನೀವು

ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ.’ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇಲಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು.

‘ನೋಡಿ ಸರ್, ಇದೊಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಪಣ. ನನಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ’ ನಾನೆಂದೆ.

‘ನನಗೂ ಅಷ್ಟೇ...’ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹುಡುಗಿ ಮುಖ ಸೊಟ್ಟಗಾಗಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಹುಡುಗ ಸೋತರೆ ಅವನ ಬೆರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು

ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದೀರಾ?’

‘ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಸೋತರೆ ನನ್ನ ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ಅವನದೇ... ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗೋಣ.’ ಅವನು ಎದ್ದ. ‘ನೀನು ಶರ್ಚು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?’ ಅವನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೇಳಿದ.

